

**Hrvatska ženska alpinistička ekspedicija
na najviši vrh svijeta**

Mt. Everest
Nepalska Himalaja

8850 m

**Povodom 135. obljetnice
hrvatskog planinarstva**

Prvi na vrhu Mt. Everesta

Teturajući pod tridesetak kilograma teškog tereta u kojem su i boce s kisikom, Hillary i Tenzing **penju se prema visinskom logoru.**

Nakon hladne i neprijatne noći, provedene u Logoru 9 – malenom šatoru na 8.540 m visokom kamenom usjeku, Edmund Hillary i Tenzing Norgay su se u zoru **29. svibnja 1953.** uputili prema vrhu. Pažljivo su se uspinjali služeći se bocama s kisikom i sporo napredovali kao britva oštrim južnim grebenom.

Kad se u 11h 30' ujutro greben iznenada izravnao, shvatili su da je planina, koja je do tada odbila sedam velikih ekspedicija, konačno **savladana!**

Veliki trenutak: Tenzing drži zastave Ujedinjenih naroda, Britanije, Nepala i Indije. Dok je Hillary snimao, Tenzing je zakopao darove namijenjene budističkim božanstvima.

Nbrojenim šalicama čaja Tenzing i Hillary gase žeđ za vrijeme odmora nakon uspješnog uspona. Hillary je bio tako umoran da je mislio kako je sve to proživio netko drugi.

Dream Team:
Tenzing Norgay i Edmund Hillary

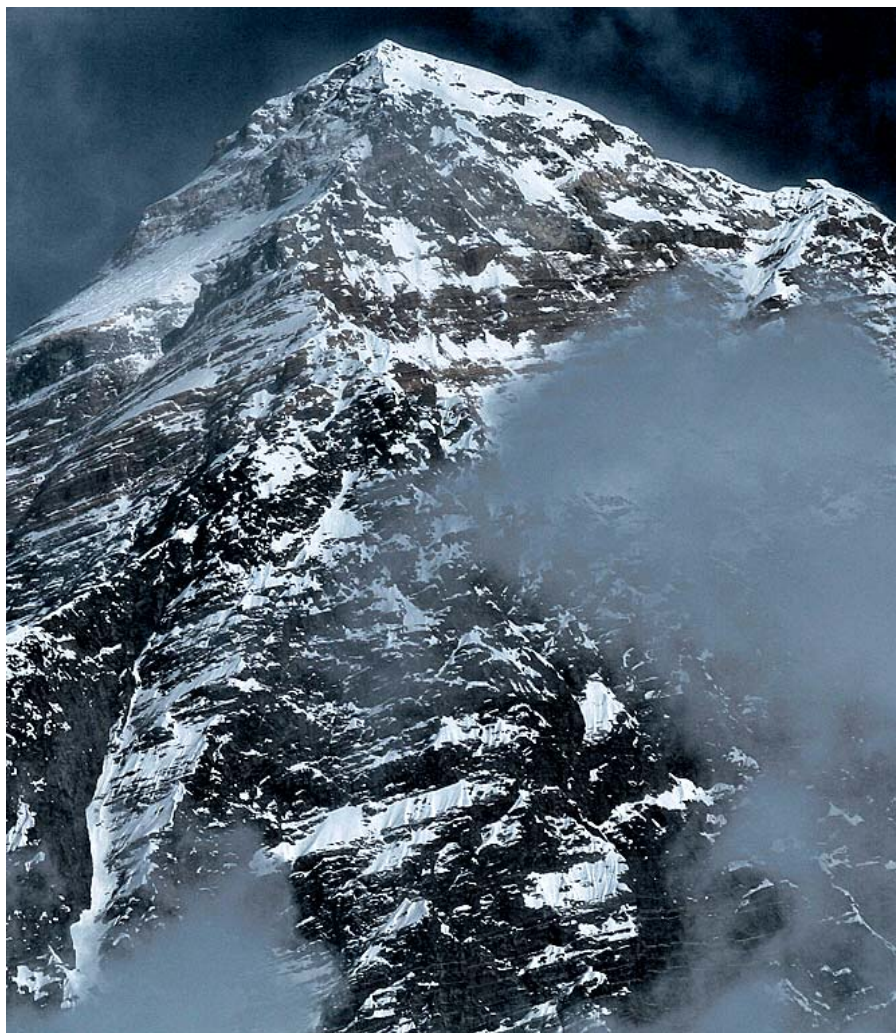

Hrvatski planinarski savez – – organizator ekspedicije **„Mt. Everest 2009“**

Hrvati su kao deveti narod na svijetu, 1874. godine osnovali vlastito Hrvatsko planinarsko društvo (HPD), puno ranije od mnogih naroda koji imaju ne samo veće i više planine, već i dulju tradiciju njihovih obilaska. HPD, kao i njegov današnji nasljednik – Hrvatski planinarski savez (HPS), odigralo je značajnu ulogu u hrvatskoj znanosti, zaštiti prirode, športu i turizmu. Mnogi akademici, znanstvenici, rektori i sveučilišni profesori, bili su aktivni članovi hrvatske planinarske udruge, a nerijetko i njezini istaknuti dužnosnici.

Planinarska je organizacija podigla na stotine planinarskih kuća i skloništa, uredila i označila više tisuća kilometara planinarskih putova, a iz hrvatskog planinarstva je izronila i zanimljiva poučna književnost, koja predstavlja nimalo zanemariv doprinos hrvatskoj književnosti, objavljivanjem brojnih putopisa, stručnih knjiga, vodiča, zemljovida, te obilja fotodokumentacijskog materijala i publikacija. Glasilo "Hrvatski planinar" tiska se od 1898. godine i najstariji je hrvatski časopis koji još redovito izlazi, a predstavlja žarište planinarske književnosti u Hrvata.

Hrvatski planinarski savez član je Hrvatskog olimpijskog odbora i prva hrvatska športska udruga primljena u neku svjetsku federaciju (UIAA – međunarodna udruga nacionalnih planinarskih saveza), još u rujnu 1991. godine. U njejoj najelitnijoj komisiji – za ekspedicije, Hrvatska ima svog predstavnika.

Mount Everest (8.850 m)

Alpinizam i ekspedicije u svjetska velegorja djelatnosti su Hrvatskog planinarskog saveza u kojima su postignuti izuzetno kvalitetni rezultati.

Gotovo da nema značajnijeg penjačkog područja na svijetu u kojem nije organizirana naša ekspedicija ili se na neki od tih vrhova nisu popeli hrvatski alpinisti.

U jesen 2007. godine Prva hrvatska ženska ekspedicija „Cho Oyu“ u

velikom se stilu, čak s pet članica popela na taj vrh u tibetskoj Himalaji visok 8.201 m, inače šesti vrh svijeta. Nijedna ekspedicija Saveza nije sama sebi svrha, već temelj za neki sljedeći pothvat i današnjoj izuzetno nadarenoj generaciji hrvatskog ženskog alpinizma treba pružiti šansu da pokuša organizirati i izvesti uspon na planinu od koje nema više na našem planeta, na najviši vrh svijeta – *Mount Everest*.

Ženska ekspedicija “CHO OYU – 2007.” – temelj ekspedicije na Mount Everest

CHO OYU

8201 m

Članice ekspedicije, D. Marković i D. Berljak ispod osvojenog vrha

Raspored visinskih logora

6.900 m

Uspon penjalicama po užetima

Logor 1 (6.400 m) na Cho Oyu

Iris Bostjančić, Vedrana Simičević i Darija Bostjančić 2.10.2007. na vrhu Cho Oyu (8.201 m) s Mt. Everestom u pozadini

Svečani doček 12.10.2007. u Zračnoj luci Zagreb

SPORTAŠICA BLANKA VLAŠIĆ • SPORTAŠ IVANO BALIĆ

SN NAJBOLJI

HRVATSKI OLIMPIJSKI ODBOR • FAIR PLAY STIPE ŠPORČIĆ • MOMČAD VATERPOLISTI

Najbolja ženska ekipa u 2007. po izboru „Sportskih novosti“

Dvostruka svečana premijera 12.11.2007. u Zagrebu

KD „Lisinski“ – HOO proglasio je ekspediciju „Cho Oyu 2007“ športskim pothvatom godine

Priznanje „Adventure sporta“

Zajednička slika s Blankom Vlašić

Međunarodni odjeci uspjeha ekspedicije

[ExplorersWeb](#) | [\[croatian\]](#) | [\[RS\]](#) | [\[croatian\]](#) | [\[polish\]](#) | [\[spanish\]](#) | [\[deutsch\]](#) | [\[weather\]](#) | [\[statistics\]](#) | [\[medical\]](#) | [\[SPANISH\]](#)

MountEverest.net

by climbers

Home

Latest News

Expedition List

Web TV

Navigation ▼

Everest Survival Kit

The Dream

Point Zero

Ground Work

Surviving

Oxygen

The Climb

Links

Mountain Tech

Community

Newsletters

NEWS BY EMAIL

EXPEDITION TECHNIQUE FOR BEGINNERS

"Good job, ladies" said the President to Croatia's first female 8000+ summiteers

08:20 am EST Oct 22, 2007
(MountEverest.net) 5 girls from a Croatian female expedition have reached the top of Cho Oyu.

October 12, two sibling couples were first up. Croatian sisters Darja and Iris Bostjancic summited together with Sherpa brothers Lhakpa Nuru and Ngawang Jangbu. Vedrana Simicevic and Pasang Chhiri Sherpa were on the top as well. All three Croatian women came from the same city of Rijeka - and all climbed without oxygen.

The next day, Marija Macasic and Jana Mijalovic also reached the summit; Lhakpa Nuru came back up with them together with Dawa Tenzing.

"We are the first Croatian female climbers on the 8000ers," Vedrana reported to ExplorersWeb and included the official site (links section) with congratulation from a proud president!

Croatia borders with Slovenia, where a number of great climbers can be found. Former part of Yugoslavia, the picturesque country fought hard against the Serbs until gaining full independence in 1995.

This season, also Singapore placed its first female 8000+ summiteers on top of Cho Oyu.

U baznom logoru napetost raste ...

... vođa ekspedicije je vidno zabrinut ...

... ali cure su vrhunski obavile zadatak ...

Vrh je osvojen dva puta!

www.mounteverest.net

CAMP

[contacts](#)
[site map](#)

[private area](#)

technical adventure equipment

[about C.A.M.P.](#) | [products](#) | [testimonial](#) | [services](#) | [news](#) | [home page](#)

info news

Croatian Women expedition at Cho Oyu!

It successfully ended last 12th October the Croatian women expedition to the Cho Oyu (8201 m), among the members of the expedition, and among the firsts to reach the top, Daria Bostjancic, athletes of the Croatian Adventure team, sponsored by C.A.M.P. and which cooperates with our R&D department to the development of trail running products.

On the top with her, her sister Iris. The first time for two sisters together. Congratulations to all the team!

www.camp.it

Najava nove
ekspedicije

Alpinistice na prvoj provjeri spremnosti, na Bjelolasici

ALPINIZAM Naše himalajke za godinu dana kreću na krov svijeta

Hrvaticice u pohod na Mount Everest!

Hrvatska ženska ekspedicija na krov svijeta bit će druga takva u povijesti svjetskog alpinizma

HRVOJE DEČAK

Tek što su se odmorile od lanskog osvajanja 6. po visini vrha svijeta Cho Oyu, hrvatske alpinistice (njih 19, među kojima i neke koje nisu bile lani na Himalaji) već se dva mjeseca pripremaju za ekspediciju na krov svijeta, Mount Everest (8850 m). Pohod će početi točno za godinu dana, 28. ožujka 2009., što će biti tek druga isključivo ženska ekspedicija na Everestu u povijesti - prva, nepalska, sprema se ove godine.

Osam žena na vrhu

- Dosad su žene gore išle isključivo u muškom društvu, a prva žena u povijesti na vrhu bila je japanka Junko Tabei, 1975. godine - govori vođa pohoda Darko Berljak, kojem će to biti četvrta ekspedicija koju vodi na vrh svijeta.

- Bez umjetnog kisika dosad se popelo samo osam žena, a uspiju li to i neke naše, bit će i prve u povijesti kojima je to pošlo za rukom kao članicama isključivo ženske ekipe. Ipak, naš je glavni cilj zdrav i sretan povratak, a sve ostalo, ako bude, bude - ističe Berljak.

Dovoljno je, naime, reći da svake godine Everest uzme desetak ljudskih života. Jedini Hrvat koji je bio na vrhu Everesta, i to dvaput, jest Stipe Božić. Prvu izvidničku ekspediciju iz Tibeta 1988. vodio je Darko Berljak. Zagrebački pohod 1989., nažalost, prekinut je na 8000 metara zbog lošeg vremena, a u hrvatskoj ekspediciji 1997. na vrh su došla

Iris Prebeg (lijevo) i Tea Đurek i ruta penjanja na Everest (gore)

dva Slovenca - Franc Pepevnik i Pavle Kozjek, dok je Zagrepčanin Danko Petrin na putu prema vrhu odustao na 8350 metara kako bi pomogao jednom nje-mačkom penjaču koji je oslijepio.

Visoka cijena

Naše alpinistice uspon na vrh planiraju između 8. i 22. svibnja. Do odlaska ih, međutim, čeka - uz ogroman posao na organizaciji - niz teških treninga u Hrvatskoj i Alpama. Troškovi pohoda su vrlo visoki: primjerice, samo za dozvolu platiće 10.000 dolara po članici, koliko je na Cho Oyuu plaćeno za svih dvadeset sudionica zajedno!

- No, tu su i političke zavrzlake - upozorava Berljak. - Mount Everest je točno na granici Nepala. Budući da Kinezi žele da ove godi-

ne olimpijska baklja pohodi Everest, bojeći se pogibija alpinista a možda i političkih izgreda "u društvu" baklje, zabranili su sve uspone prije 10. svibnja, čime ovogodišnja sezona praktički propada. Zato se dogodine očekuje velika gužva, pa će teže biti ishoditi i dozvolu, koja se ionako često dobiva prema čudnim kriterijima. No, pouzdajem se u svoja velika prijateljstva s nepalskim dužnosnicima - optimističan je Berljak.

A optimizma ne manjka ni našim alpinisticama. Većini sudionica pohoda na Cho Oyu sad su se pridružile Zagrepčanke, iskusne Sanja Hrašćanec, Sanja Durin i Tea Đurek te 18-godišnja Inga Patarčić, zatim Splićanka Vedrana Jerić-Miloš te Riječanke, svestrana Maja Kriška i liječnica ekspedicije dr. Nataša Dančulović.

**NA VRHU
POLA SATA**

Tzv. summit push ili završni uspon na vrh mora započeti u ponoć i može trajati najviše 10 do 12 sati. Treba se popeti 920 visinskih metara, odnosno svladavati oko 100 visinskih metara na sat. Silazak treba početi najkasnije u jedan popodne, a u slučaju lošeg vremena i prije. Treba paziti na to da se pri silasku ima dovoljno umjetnog kisika, jer zbog umora i teškog terena na velikoj visini, prelazak s umjetnog kisika na onaj iz zraka može imati fatalne posljedice. Silazak treba biti najmanje dvostruko brži od uspona.

**KLJUČ USPONA U
BAZNOJ LOGORU**

Ključ uspona svake ekspedicije je u baznom logoru kada treba odrediti konkretni datum dolaska na vrh, pet ili šest dana prije. Nakon tri dana uspona iz baznog logora do Južnog sedla, u najviše dva sljedeća dana mora se doći na vrh svijeta. Ljudski organizam može podnijeti samo jedan dan (u iznimnim slučajevima dva dana) boravka na sedlu prije odlaska na vrh.

Cilj ekspedicije

Mount Everest

ཇོ་མོ་གླང་མ

(tibetsko pismo)

सगरमाथा

(nepalsko pismo)

Originalna imena	Sagarmatha (Nepal) – Vrh Neba Chomolangma (Tibet) – Božja Majka Zemlje
Visina (metara)	8.850
Visina (stopa)	29.035
Položaj	Himalaja Tibet-Nepal
Zemljopisna širina	27°59' N
Zemljopisna dužina	86°56' E
Najbolji uvjeti za penjanje	travanj, svibanj (prije monsuna)
Godina prvog uspona	1953.
Prvi penjači	Edmund Hillary Tenzing Norgay
Zadnje veće naselje	Namche Bazar, Nepal
Najbliži međunarodni aerodrom	Kathmandu, Nepal
Posebnost	Najviši vrh planeta
Najbolja trekking sezona	travanj i studeni

Mount Everest najviša je planina na svijetu, preko čijeg vrha te po jugoistočnom i zapadnom grebenu prolazi granica između Kine i Nepala. Njegova visina od 8,850 metara izmjerena je GPS satelitskim uređajem 5. svibnja 1999. godine. Ranija službena visina (8.848 m), izračunata je još 1954. g. koristeći mjerenja teodolitom s nekoliko različitih položaja oko planine. Nova visina od 8850 m potvrđena je od National Geographic Societya.

Mount Everest, odnosno **ime te planine** koje se najčešće upotrebljava, jedno je od najvećih toponimskih nepravdi. Englezi koji su sredinom 19. stoljeća obavljali topografska mjerenja u svojoj koloniji Indiji, teodolitima teškim preko 500 kg iz velikih udaljenosti vizirali su i planinske vrhove u Kraljevini Nepal na sjeveru. U tablice vrh uveden pod nazivom Peak XV, viziran je nekoliko puta između 1847. i 1854. godine, no nitko od službenika nije do kraja preračunao podatke i

odredio točnu visinu tog vrha. Tek 1856. ustanovili su da je taj vrh sa svojih 29,002 stope viši od svih dotad poznatih na Zemlji. Andrew Waugh, direktor Indijskog topografskog ureda, smatrao je da ta planina obvezno mora nositi ime njegovog prethodnika Sir George Everesta, koji je već godina-ma bio u mirovini u Engleskoj, a taj vrh najvjerojatnije nije nikada ni vidio. Koju godinu kasnije, 1865. Royal Geographical Society, proglasio je Peak XV najvišim vrhom svijeta i nazvao ga

Mount Everest – najviši vrh svijeta

Mount Everest. Englezi se nisu nimalo potrudili saznati njegova lokalna imena – nepalsko *Sagarmatha* (Vrh Neba) ili tibetsko *Chomolangma* (Božja Majka Zemlje) koji su nedvojbeno puno prirodnija za najviši vrh svijeta.

Prvi uspon: Sedam neuspjelih pokušaja uspona, uključujući i onaj izvidnički 1921. godine, izveli su engleski penjači sa sjevera iz Tibeta, po smjeru preko Sjevernog sedla i Sjevernim grebenom prema vrhu. Zanimljivo je da je Velika Britanija kao obližnji veliki kolonijalni gospodar tog dijela Azije, uspjela ishoditi da je tadašnji 13. Dalaj Lama samo Englezima odobravao dozvole za uspon, dok je ostalim alpinističkim velesilama (SAD, Švicarska, Njemačka, Italija, Austrija) to uskraćivao. *George Mallory*, koji je sudjelovao na prve tri ekspedicije, izgubio je život s *Andrew Irvinom* za vrijeme uspona 1924. g. na visini od 8.600 metara u jednom od najdramatičnijih i opisanih uspona u povijesti planinarstva. Nakon II. Svjetskog rata, Kina koja je u međuvremenu okupirala Tibet, zatvorila je granicu za strane penjače, no do tada zatvoren Nepal dolaskom na vlast kralja *Tribhuvana* od 1951. godine dozvoljava uspone s juga. Oni nakon dugog pristupnog marša idu preko ledenjaka Khumbu, Ledenog slapa, doline Western Cwm, preko rebra Geneva na Južno sedlo i po jugoistočnom grebenu na vrh. Nakon švicarske ekspedicije u proljeće i jesen

1952. koja je odustala samo 150 m od vrha, na engleskoj ekspediciji godinu dana kasnije Novozelčanin Edmund Hillary i domaćin Tenzing Norgay Sherpa 29.5.1953. dolaze na vrh.

Nakon prvog uspona po jugoistočnom grebenu u sljedećih 54 godine slijedili su mnogobrojni usponi pojedinaца, prožeti nacionalnim ponosom za svaku zemlju koja je imala svojeg državljanina na vrhu, ali i sposobnošću da zna organizirati ekspediciju na najvišu planinu na svijetu. Do današnjeg dana ispenjano je još **petnaest prvenstvenih smjerova** na vrh: sjeverni greben (Kina 1960. nedokazano i 1975. dokazano), kombinacija zapadni greben/sjeverna stijena (SAD 1963.), južna stijena (Engleska 1975.), zapadni greben (Jugoslavija 1979.), Hornbein couloir (Japan 1980.), Južni stup (Poljska 1980.), Messner solo uspon (Italija 1980.), Jugozapadni stup (SSSR 1982.), Kanshung stijena (SAD 1983.), Veliki couloir (Australija 1984.), zapadno rame/Hornbein couloir (Kanada/SAD 1986.), Kanshung ledenjak/južno sedlo (Engleska 1988.), Sjeveroistočni greben (Japan 1995.), Sjevero/Sjeveroistočni couloir (Rusija 1996.), Direktna između Velikog i Hornbein couloira (Rusija 2007.). Talijan Reinhold Messner i Austrijanac Peter Habeler prvi su se 1978. godine pope li na vrh bez uporabe umjetnog kisika, a dvije godine kasnije Messner je izveo prvi solo uspon u alpskom stilu.

Japanka Junko Tabei prva je žena koja se 1975. godine popela na Everest. S vrha se nekoliko puta skijalo, poletilo padobranskim jedrom, a zanimljivo je da su ljudi godinama pokušavali ostvariti izravni televizijski prijenos s uspona i vrha Mount Everesta. No, pokazalo se da je uz penjački, to istovremeno izuzetno složen tehnički problem. Jedini puta to je uspjelo 1988. godine (čak devetnaest godina nakon izravnog TV prijenosa s Mjeseca).

Hrvatska iskustva na Everestu:

Stipe Božić je jedini Hrvat koji je bio na vrhu – 1979. godine na jugoslavenskoj ekspediciji po zapadnom grebenu i makedonskoj 1989. po jugoistočnom grebenu. Prvu izvidničku ekspediciju iz Tibeta 1988. vodio je Darko Berljak iz Zagreba, kao i još dvije ekspedicije na Mount Everest 1989. i 1997. godine. Zagrebačka ekspedicija 1989. u SZ stijeni prva je ponovila Australijski smjer po Velikom couloiru i došla 300 m iznad spoja s Messnerovim smjerom sa Sjevernog sedla, no nažalost prekinula je uspon na 8,000 metara zbog lošeg vremena. Osam godina kasnije na hrvatskoj ekspediciji na Everest iz Tibeta po Sjevernom sedlu na vrh Mount Everesta došli su dva Slovenca – Franc Pepevnik i Pavle Kozjek (bez uporabe umjetnog kisika), dok je Danko Petrin iz Zagreba na putu prema vrhu odustao na 8,350 metara kako bi pri silasku pomogao jednom njemačkom penjaču koji je oslijepio.

Jugoistočni greben Mount Everesta

smjer uspona Hrvatske ženske ekspedicije "Mt. Everest 2009"

U spon po jugoistočnom grebenu počinje u Baznom logoru (**Base Camp**) 5.350 m visoko na južnoj strani *Mount Everesta* u Nepalju. Do tog mjesta može se doći nakon jednodnevne vožnje autobusom iz *Kathmandua* do mjesta *Jiri* i dalje pješice (13 dana) ili 35-minutnim letom iz *Kathmandua* do *Lukle*, gdje je STOL (*short take-off and landing*) aerodrom te nastavkom pješice šest do sedam dana do Baznog logora. Oprema se najčešće prevozi helikopterom *Mi 17* iz *Kathmandua* do *Syangbochea* (sat hoda iznad *Namche Baazara*) i dalje yakovima, zopkijima i nosačima pet dana do BC-a. U Baznom logoru i u njegovoj okolini obavlja se aklimatizacija koja za najviši vrh svijeta traje prosječno četiri tjedna. Za to vrijeme posebna skupina Sherpa, po cijeni od USD 500 za svakog stranog penjača uređuje put prema Južnom sedlu, postavljajući fiksna užeta i montažne mostove preko ledenjačkih pukotina u ledenjaku *Khumbu*

glacier), a posebno u Lednom slapu (**Ice Fall**). Iznad Južnog sedla (**South Col**), svaka ekspedicija ili u međusobnom dogovoru postavlja fiksna užeta prema vrhu. Uobičajno je da u četiri tjedna aklimatizacije, osim u okolici, svaki penjač jednom ide preko Lednog slapa na Logor 1 (6.065 m), jednom na Logor 2 (6.500 m) koji ima i karakteristike ABC (**Advance Base Camp**) i jednom u Logor 3 (7.470 m) s noćenjima u tim logorima. U četvrtom odlasku na planinu, preskače se Logor 1, spava u Logoru 2 i 3, dolazi u Logor 4 (7.920 m), a nakon noćenja i u slučaju dobrog vremena kreće u pola noći prema vrhu. Na njega se mora doći najkasnije do 13 sati ili se u to vrijeme mora krenuti natrag kako bi se do logora na južnom sedlu došlo prije mraka. Sljedeći dan silazi se do Logora 2, noći i sljedeći dan spušta u Bazni logor.

Statistički **najpovoljnije razdoblje dobrih vremenskih uvjeta za uspon na vrh je između 8. i 22. svibnja.**

Nazivi i opisi ključnih mjesta trek pristupa, Baznog logora i puta BC-vrh-BC:

Trekking pristup penjačima na Everest ne bi trebao predstavljati nikakvu poteškoću, no drugi dan od *Lukle* zamoran je uspon od *Jorsalea* u **Namche Bazar**, četvrti dan strmim spustom i nakon toga još strmiji uspon između **Khumjunga** i **Tengbochea**, a iznad *Lobuche* (4.900 m) mogu se očekivati manje zdravstvene tegobe uzrokovane visinom koje traju nekoliko dana, probavne smetnje ako se ne pazi na prehranu putem u lodgeovima, te prehlade ako se pokisne na čestim popodnevnim proljetnim pljuskovima.

U Baznom logoru smještenom na vrlo plitkoj moreni ledenjaka, vlada velika gužva, malo je kvalitetnih mjesta za kampiranje, puno je zbijenije nego npr. u *BC Cho Oyu*, u neposrednoj blizini ima dubokih pukotina, a dodatnu gužvu i nered rade stotine trekkingaša koji svaki dan dolaze i motaju se po Baznom logoru. Poseban je problem obavljanje nužde za koju se upotrebljavaju plastične vreće umetnute u ukopane bačve, a svakih nekoliko dana moraju se prazniti te organizirati nosače koji pune vreće odnose u tri sata udaljen *Gorak Shep*, prazne ih i sadržaj ukopavaju u zemlju.

Ledeni slap sa svojih 700 visinskih i gotovo tri tisuće metra dužine, područje je u kojem je u 54 godine poginulo više desetaka penjača od pada u ledenjačke pukotine i lavina s pobočja Everesta i *Nuptsea*. Međutim, osim jedne žrtve 2007. godine, deset posljednjih godina od kada put uređuje posebna skupina Sherpa, u Lednom slapu nitko nije stradao. Svi opasni detalji održavaju se svakodnevno s

Visinski logori

Bazni logor ispod Ledenog slapa

kvalitetnim sidrištima, a prolasci stranih penjača po njemu svedeni su na minimum (samo četiri puta na ekspediciji). No, ostaju problemi čestih zastoja u usponu i silazu zbog mnogo-

brojnosti penjača, iako su na uobičajnim mjestima zagušenja napravljeni paralelni prolazi i promet teče jednosmjerno. Po Ledenom slapu treba prolaziti rano ujutro ili u noćnim satima

zbog podnošljivih temperature i čvrstoće podloge, jer je po danu, a posebno popodne, velika vrućina i propada se u omekšali snijeg. Na ekspediciju treba doći potpuno uvježban u korištenju

Ledeni slap

Prijelaz ledenjačkih pukotina

Western CWM

penjalica i spuštalica (ima sektora sa čistim okomicama u ledu), a posebno u sigurnom kretanju derezama po prečkama horizontalno postavljenih ljestvi (i do 8 metara dužine) kojima se premošćuju duboke ledenjačke pukotine. Vrijeme uspona po Ledenom slapu je četiri do šest sati na početku ekspedicije, a dva i pol sata nakon aklimatizacije.

Western Cwm naziv je doline koja počinje iznad Ledenog slapa. Cwm (kjum) je velški naziv za zatvorenu dolinu. Tu dolinu zovu i Dolinom tišine ili Bijelom dolinom (rijeđe). Ona se prostire na visini od 6.000 do 6.600 m blago se uzdižući u dužinu od četiri kilometara i širinu od 1.000 metara, a karakteriziraju je vrlo široke i duge poprečne pukotine te izostanak vjetra zbog zatvorenosti doline, pa je u njoj također vruće i u popodnevnim satima gotovo je nemoguće kretanje zbog

Logor 2

dubokog propadanja u snijeg. Zbog navedenih pukotina prolazi se po desnoj strani doline u tzv. Nuptse korneru (**Nuptse corner**) i potrebna je velika

Lhotse padina s mjestima za Logor 2 i 3

pozornost od lavina s te planine. Na lijevoj strani, pri kraju doline nalazi se prostrana kamena morena, koju penjači koriste za Logor 2 (6.500 m), a zbog dobrih uvjeta većina ekspedicija taj logor pretvara u Advance Base Camp. Vrijeme prolaska Western Cwma je pet sati na početku ekspedicije, a tri sata nakon aklimatizacije.

Lhotse Face je padina koja se strmo uzdiže na kraju Western Cwma i po kojoj se postavljaju fiksna užeta. Sedamsto visinskih metara do Logora 3 (7.470 m) karakterizira prilična strmina, većinom u ledu (40° do 60°), dvosmjerni vrlo gust promet i obvezno treba biti stalno ukopčan na fiksno uže, jer bez osiguranja i najmanje poskliznuće završi duboko dolje u dolini. Isto tako, privlačna snježna padina za uspon na lijevoj strani, opasna je zbog lavina. Vrijeme uspona po padini Lhotse je šest do sedam sati prvi puta, a četiri sata nakon završene aklimatizacije.

Put na Južno sedlo (**South Col**) smješteno 500 visinskih metara iznad Logora 3, filter je za daljni uspon prema vrhu. Iako dobro pokriven fiksnim užetima teren je strm, a pose-

bno je težak prolaz po rebro Geneva (**Geneva Spur**) i Žutom pojasu (**Yellow Band**). Geneva spur je strmo, zaobljeno i nerazvedeno rebro koje su tako nazvali Švicarci na ekspediciji 1952. godine, a najčešće je pokriveno tankim slojem leda, preplitkim za izradu stopinki i na kojem slabo drže dereze. Česta je gužva i problemi kod mimoila-

Logor 3 (7.470 m)

ženja. Iznad rebra ulazi se u stometara visoko područje Žutog pojasa koji se sastoji od naslaga vrlo čvrstih minerala (npr. mramor!) po kojem kretanje nije jednostavno, jer se većinom traverzira u lijevo. Na vrh Yellow banda, izlazi se 80 metara iznad Južnog sedla što olakšava dolazak do tog mjesta prilikom uspona, ali je velik problem nakon silaska s vrha, jer se umorni penjači opet moraju penjati. Zbog niza razloga, umjetni kisik se upotrebljava tek iznad Južnog sedla, iako bi uspon od Logora 3 do nje ga zbog strmine bio puno lakši, ako bi se koristile boce s kisikom. Vrijeme uspona od Logora 3 do Južnog sedla je između pet i osam sati.

Logor 4 (7.920 m)

Na Južnom sedlu ulazi se u Zonu smrti (**Death Zone**). Ključ uspona svake ekspedicije je u Baznom logoru kada treba odrediti točan datum dolaska na vrh, pet ili šest dana ranije. Nakon tri dana uspona iz Baznog logora do Južnog sedla, u najviše dva sljedeća dana mora se doći na vrh svijeta. Ljudski organizam može podnijeti samo jedan (u izuzetnim slučajevima

popeti 920 visinskih metara, odnosno savladavati oko 100 visinskih metara na sat. Prvi odmor uobičajni je na tkz. Balkonu (**The Balcony**) zasnježenoj polici na 8.400 m do kojeg se dolazi po ledenjačkoj padini iznad Južnog sedla te po širokim zaleđenim jarugama pokrivenim pršićem. Na tom sektoru rijetka su fiksna užeta. Na Balkon se dolazi između četiri i pet sati ujutro

Rebro Geneve

dva dana), boravka na sedlu prije odlaska na vrh. Zbog usjeka između vršnih piramida Everesta i Lhotsea te položaja između tibetske visoravni i nepalskih dolina, na Južnom sedlu u pravilu neprestano puše jaki vjetar te je svako kretanje, ali i boravak u šatoru vrlo otežano. Rijetki su slučajevi da se zbog lošeg vremena, penjač koji je već bio na Južnom sedlu, nakon nekoliko dana vrati iz donjih logora i ponovo pokuša otići prema gore. Za uspon na vrh mora se uz psihofizičku spremnost penjača, poklopiti dan bez jakog vjetra, dobra vidljivost, izostanak oborina, kvalitetna podloga (ni meki snijeg, ni čisti led) i čim manje ostalih penjača, pogotovo onih koji se sporo kreću.

Summit push ili završni uspon na vrh mora započeti u ponoć i može trajati najviše 10 do 12 sati. Potrebno se

i nastavlja tek s danjim svjetlom, kada se najčešće i promjeni prva boca s kisikom.

Dalje put vodi po strmom grebenu, s nizom izrazitih kamenih skokova preko kojih na nekim mjestima nema fiksnih užeta i vrlo privlačno izgleda običi ih s desne strane (istočno), što se ne preporučuje zbog najčešće dubokog i lavinoznog snijega. Najstrmiji dio je između 8.600 i 8.750 m. Oko devet sati (najkasnije u deset) ujutro treba doći do vrha veličine ping-pong stola na visinu od 8.750 m i to je Južni vrh Everesta (**South Summit**). Na tom mjestu mjenja se druga boca s kisikom ili ako se došlo oko osam ujutro u njoj još ima kisika s istom bocom se nastavlja prema vrhu, a tek tamo zamjenjuje se s trećom bocom.

Ispod Balkona na 8.400 m

Nakon kraćeg odmora s Južnog vrha spušta se nekoliko metara na uski i oštri greben (**Cornice traverse**) po kojem se traverzira lijevo tridesetak metara oko jedan metar lijevo od grebena. To je najizloženiji dio penjanja sa zastrašujućim pogledom u ponor lijevo 2.400 m dolje niz jugozapadnu stijenu do Western Cwma ili još strmijih 3.050 metara desno u istočnu Kanshung stijenu. Na kraju prečnice na 8.760 m je 12 metara visoka poznata Hillaryeva stuba (**Hillary step**). O snježnim uvjetima ovisi da li je većinom pokrivena sniježom ili je suha sti-

jena, ali na njoj ima raznih mogućnosti zbog mnoštva fiksnih užeta, pa treba izabrati najjednostavniji i najbrži prolaz. Iznad stube prostire se u lijevo 30° nagnut greben koji je najmanje strm na desnoj strani, ali tamo je već područje snježnih streha, pa je bolje hodati lijevije od njih. Od Južnog vrha, ovisno o prometu, potrebno je od sat i pol do dva sata do vrha. Na vrhu se nalazi mnoštvo molitvenih zastavica, dijelova opreme i nema previše mjesta, a uobičajno je tamo boraviti oko pola sata.

Silaz treba započeti najkasnije u jedan popodne, a u slučaju dolaska lošeg vremena i ranije prema vlastitoj procjeni, procjeni Sherpa, drugih skupina ili odluke vođe iz BC-a. Izuzetno treba paziti da se na silazu ima dovoljno umjetnog kisika najmanje do Balkona, jer zbog umora i teškog terena na velikoj visini, prelaz s umjetnog kisika na samo onaj iz zraka može imati fatalne posljedice. Silaz treba biti najmanje dvostruko brži od uspona i na Južno sedlo treba doći između četiri popodne i najkasnije do sedam navečer. S Južnog sedla, drugi dan za pet do šest sati se silazi u Logor 2, prenoći i drugi dan za pet sati spušta u Bazni logor.

Južni vrh (8.750 m)

Pogled s vrha (8.850 m) prema jugu

Članice ekspedicije "Mt. Everest 2009" (širi izbor)

DARIJA BOSTJANČIĆ, 1978., medicinska sestra (Riječki alpinistički klub, Ad natura, Rijeka). Matterhorn (4.478 m),

A c o n c a g u a (6.962 m), Alpamayo (5.947m), Cho Oyu (8.201 m), Mt. Blanc du Tacul; „North couloir“, Northwand“, AD, IV, Mayerlrampe“

(Grossglockner), pustolovne i trekking utrke: 4 x 1.mjesto na "Cro challenge Paklenica"(40 km), 2 x 1. mjesto na "Cro challenge" (150 km), 2 x 1. na "Terra Incognita" (450 km), 2 x 1. mjesto „Velebtski trekking“ (75 km) 2004, 2007, Svjetski kup: 13. mjesto "Ecomotion Pro"(580 km, 9. mjesto "Bimbache Extrem"(500 km, Španjolska), 2. mjesto „The North Face adventure trophy 2007“ (450 km, Poljska).

IRIS BOSTJANČIĆ, 1980., dipl. ing. geologije, stručni suradnik za okoliš i informatiku (HPD „Zagreb-Matica“, Zagreb). Cho Oyu (8.201), Mt. Blanc du Tacul (4.248) Velebitaški VII- (Paklenica); Vinatzer, V+, Dolomiti; (slap) Gamsek; IV+, Malta. Višestruka prvakinja Hrvatske u lednom penjanju i članica reprezentacije lednog penjanja, trekking utrke, speleološka škola.

DANIJELA BUCIĆ, 1980, ekonomist, Office manager. Član PD „Starigrad“, AK Dinamo – Zrinjevac. Sportski smjerci u Paklenici,

Trčanje, trekking utrke, Velebit trek (46 km), Horst – noćna utrka (35 km), Samobor trek (35 km).

JELENA DABIĆ, 1981., prof. likovne kulture i akademska slikarica PDS „Velebit“, Zagreb. Cho Oyu (6.700 m), Mt Blanc du Tacul (3.800 m), Los Mallos de Riglos, Mosquito 6b, (6a/A0), 200 m; Los Mallos de Riglos, Normal, el Puro 6b (A0), 300 m; Los Mallos de Riglos, Pany-Haus, 6a (5c/A0), 220 m; Jugova grapa; 45/50st sa M2. Jahanje, biciklizam, tečaj penjanja zaleđenih slapova, tečaj kajaka na divljim vodama, ronilac 1. zvjezdica.

NATAŠA DANČULOVIĆ, 1977., doktor medicine, liječnik na specijalizaciji iz pedijatrije, hrvatska gorska služba spašavanja.

ŠD "Čopalj", Rijeka. Civeta (3.220 m), Grossglockner (3.797 m), smjerovi u Paklenici i Julijskim Alpama, pustolovne utrke.

TEA ĐUREK, 1974., dip. oec, Product manager, HPD „Željezničar“, Zagreb. Skijanje, trekking, pustolovne utrke.

SANJA ĐURIN, 1974., mr.sc. socijalni antropolog, HPD „Zagreb Matica“, Zagreb. Durmitor (2.523 m), Teranova smer, zimski uspon III/3, M, Kamniške Alpe, Ronjenje – asistent instruktor.

IRENA GAYATRI HORVAT, 1968., nastavnik likovne kulture, slikarica, ilustratorica. PDS „Velebit“, Zagreb. Kala Patar 5.500 m, Mera Peak 6.400 m, Cho Oyu 6.400 m, speleologija, ronilac sa prvom zvjezdicom, turno skijanje.

SUNČICA HRAŠČANEC, 1972, dipl. ing. tehničko tehnološkog oblikovanja grafičkih proizvoda, PDS „Velebit“, Zagreb. Island Peak (6.189 m), Huaina Potosi (6.088 m), Tocllarahu (6.052 m), Ishinka (5.600 m), Uros (5.495 m), Salathe Wall (V.9 C2) i The Nose (V.9 C2), El Capitan (1.000 m), Kalifornija; The Regular Northwest Face (5.9 C1), Half Dome (700 m), Kalifornija; Don Quihot (VI+), Marmolada (950 m), Italija; Jenjavi (VIII+), Anića kuk. Hrvatska gorska služba spašavanja, speleolog instruktor, višestruka pobjednica Big Wall Speed Climbing natjecanja u Paklenici, speleologija, skijanje.

PAVLA KOVAČ, 1978., akademski glazbenik violist i prof. viole, članica Zagrebačke filharmonije.

HPD „Zagreb - Matica“, Zagreb. Mt. Blanc du Tacul (4.248 m), Velebitaški, VII- Paklenica; Žoharov stup VII-, Klek; Vinatzer, V+, Dolomiti, viceprvakinja Hrvatske u lednom penjanju i članica reprezentacije lednog penjanja, trekking utrke, seakayaking, rafting.

MAJA KRIŠKA, 1977., diplomirani sanitarni inženjer, šef službe zaštite okoliša, ŠPK „Čopalj“, Rijeka.

Aiguille de Bionnassay (4.052 m), Grossglockner (3.798 m).

Matterhorn (4.478 m), Mont Maudit (4.465 m), Voie

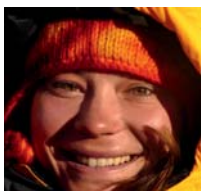
classique, Aiguille de Bionnassay; Studelgratt, Grossglockner; Arete Kuffner Mont Maudit – Cirque Maudit, Fessurra soravito, Val Cimoliana. Hrvatska gorska služba spašavanja, ronjenje, speleologija.

JOSIPA LEVAR, 1980., dipl. ing. grafičke tehnologije, tehnolog, PDS „Vele-

bit“, Zagreb. Cho Oyu (7.130 m), Ararat (5.135 m), Suphan (4.050 m), brdski biciklizam.

MARIJA MAČEŠIĆ, 1979, dipl. ing. molekularne biologije, znanstveni novak, PDS „Velebit“, Zagreb. Mt. Blanc du Tacul (4.248 m), Mt. Blanc (4.807 m), Cho Oyu (8.201 m), Klin 5b

A0 (6c) 350 m, Paklenica; Les formes du Chaos WI4, 230 m, Ceillac; Centralni slap Prisojnik WI 4+ 120 m; Lucifer WI 4+ 210 m; Uroševa grapa IV, M4 250 m (Julijske Alpe), Hrvatska gorska služba spašavanja, kajak na moru.

JANA MIJAILOVIĆ, 1972, odgajateljica, privatna poduzetnica, PD „Paklenica“, Zadar. Cho Oyu (8.201 m), Pik Lenin (7.100 m), Mt. McKinley (6.194 m), Mt. Blanc (4.807 m), Klin 6c+, Velebitaški 6a+ (Paklenica),

Vodič HPS-a, Hrvatska gorska služba spašavanja, ronjenje, braniteljica Domovinskog rata 91.- 92.

VEDRANA JERIĆ MILOŠ, 1979. god. viši radni terapeut, HPD „Mosor“, Split.

Mont Blanc du Tacul (4.248 m), Grossglockner (3.798 m), Weissmies (4.023 m), speleologija.

INGA PATARČIĆ, 1989., studentica molekularne biologije, PDS „Velebit“, Zagreb. Vrhovi: Helba s Gorenjskom, sjeverna Triglavska stijena (VII+,A0/VI, 1.000 m), Direktna u Štajerskoj Rinki; (VI, 600 m), Face sud + Cosmiques; Aiguille du Midi,

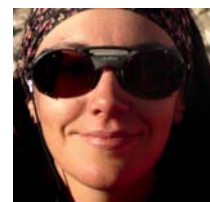
Chamonix (V+, A0/IV, 150m + III,II, 250m), Jenjavi – Anića kuk (7a+, A0/6b), Imbro 7b. Speleologija (jama Velebita, Dachstein-Mammuthöhle u Austriji).

IRIS PREBEG,

1976, zubotehničarka, apsolutnica više trenerske škole na Kineziološkom fakultetu, ŠPK „Čopalj“, Rijeka. Kilimanjaro (5.895 m), Mt. Kenya (5.199 m), Mt. Blanc (4.807 m), Ande - Nevado Urus (5.500 m), Alpamayo (5.947 m), Tocllaraju (6.034 m), Huascaran 6.300 m), Himalaja – Dhaulagiri VII (7.246 m), Shisha Pangma (7.200m), Cho Oyu (7130 m). Sportsko penjanje, paragliding.

VEDRANA SIMIČEVIĆ, 1977. novinarica, Riječki alpinistički klub, Rijeka. Cho Oyu 8.201 m, Tocllaraju 603 m, Nevado Ishinca 5530 m, Urus Oeste 5.450 m, Tofana di Rozes 3225 m, zimski uspon), Comici Dimai VI-,A0 (VII), 550m, Cima Grande di Lavaredo (2990m), Varijanta Samotove smeri, IV/WI-4, 80°/70°-50°, 500 m, Maselnik, Kathedrale III/WI5, 300 m, Maltatal, Les Naines des Ravines, IV/WI4, 300 m, Fournel, Klin, 5b/A0 (6c), Anića kuk, Paklenica. Pročelnica Komisije za alpinizam HPS-a.

MILENA ŠIJAN, 1969, prof. biologije-kemije; ing. znanosti okoliša, HPD „Mosor“, Split. Mont Blanc (4.810 m)

dva puta; Cho Oyu (7300 m), Hrvatska gorska služba spašavanja, sea kajak, rafting, pustolovne utrke.

ENA VRBEK, 1985. apsolvantica na kineziološkom fakultetu, PDS „Velebit“, Zagreb. Čvrstica 2.228 m, Jalovec 2.645 m, Dome de la Lauze 3.568 m (zimski usponi), Cho Oyu dosegnuta visina 6.400 m. Smjerovi

do ocjene VI+ u Markezinoj gredi, Paklenici i na Kleku. Hrvatska gorska služba spašavanja, speleologija, skijanje izvan uređenih terena (freeride), ronjenje.

DARKO BERLJAK, 1950, dipl.oec.,

PDS „Velebit“, Zagreb. Vođa ekspedicija: Kavkaz i peruanske Ande, 29 puta u Himalaji:

Ama Dablam i Ngomba

Kang (prvenstveni usponi), 3 x Mount Everest, Shisha Pangma, Cho Oyu 2 puta, Annapurna I (zimski uspon), Annapurna IV i Sechuanu (NR Kina); tehnički vođa na slovenskim ekspedicijama Lhotse i Manaslu. Hrvatska gorska služba spašavanja, alpinistički instruktor Sherpama u Nepal; član Hrvatskog olimpijskog odbora i Komisije za ekspedicije UIAA, dragovoljac Domovinskog rata '91 – '95.

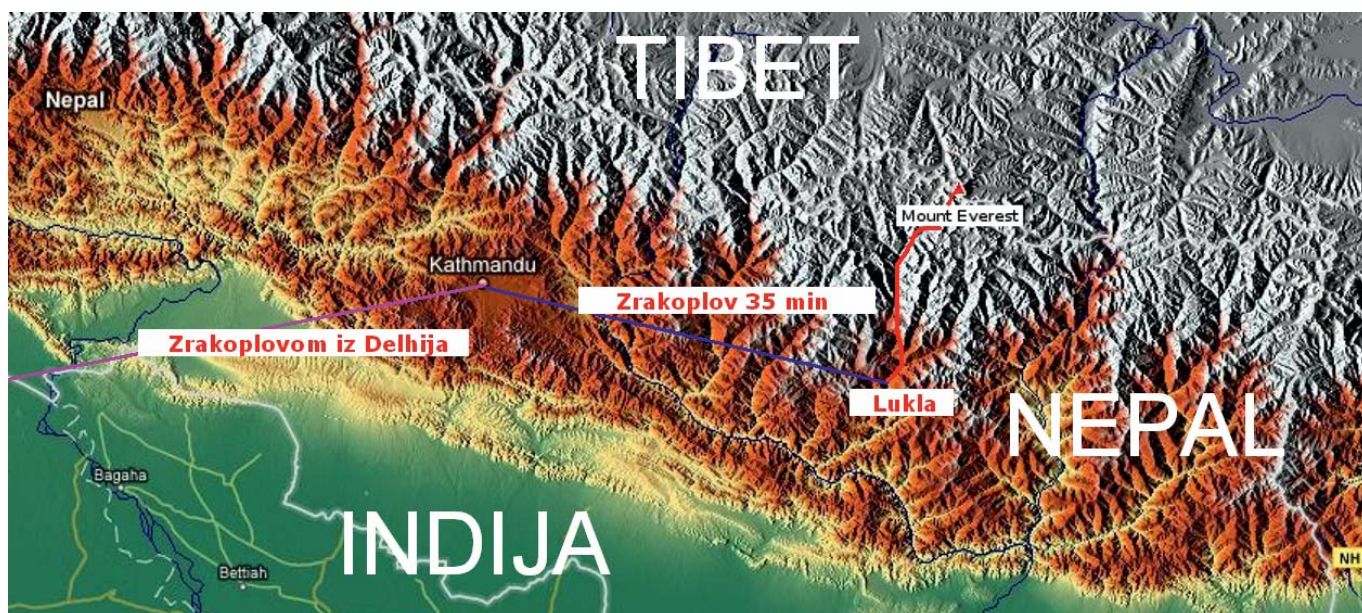

Logo ekspedicije

Terminski raspored izvedbe ekspedicije "Mt. Everest 2009"

Datum	Dan	Opis aktivnosti ekspedicije
14.3.09.		Slanje 1000 kg opreme cargo pošiljkom u Nepal
18.3.09.		Odlazak prethodnice u Kathmandu
28.3.09.	1.	Odlazak ekspedicije iz Zagreba (subota)
29.3.09.	2.	dolazak u Kathmandu
30.3.09.	3.	provjera carga, nabava ostale opreme, hrane i goriva
31.3.09.	4.	briefing u Ministarstvu turizma; pakiranje
1.4.09.	5.	let u Luklu 35 min (2860 m) i trekking do Monjoa 5 h (2850 m)
2.4.09.	6.	trek do Namche Bazaara 5 h (3340 m)
3.4.09.	7.	aklimatizacija i kratki trek 2 h do Khumjunga (3790 m)
4.4.09.	8.	trek do Tengboche samostana 5 h (3837 m)
5.4.09.	9.	trek do Dingbochea 6 h (4343 m)
6.4.09.	10.	trek do Lobuchea 6 h (4915 m)
7.4.09.	11.	aklimatizacija u okolici Lobuchea do visine 5500 m
8.4.09.	12.	trek do Baznog logora Everest 6 h (5380 m)
9.4.09. do 23.5.09.	13. do 57.	ukupno 45. dana za aklimatizaciju, postava 4 visinska logora (6065; 6500; 7470; 7920 m); te uspon na vrh u razdoblju 8.5. – 22.5.2009. s uključenom pričuvom za loše vrijeme
24.5.09.	58.	trek do Perichea
25.5.09.	59.	trek do Namche Bazaara
26.5.09.	60.	trek do Lukle
27.5.09.	61.	let do Kathmandua
28.5.09.	62.	pakiranje carga i osobne opreme
29.5.09.	63.	slobodno
30.5.09.	64.	let u Delhi i dalje prema Frankfurtu
31.5.09.	65.	dolazak u Zagreb (nedjelja)

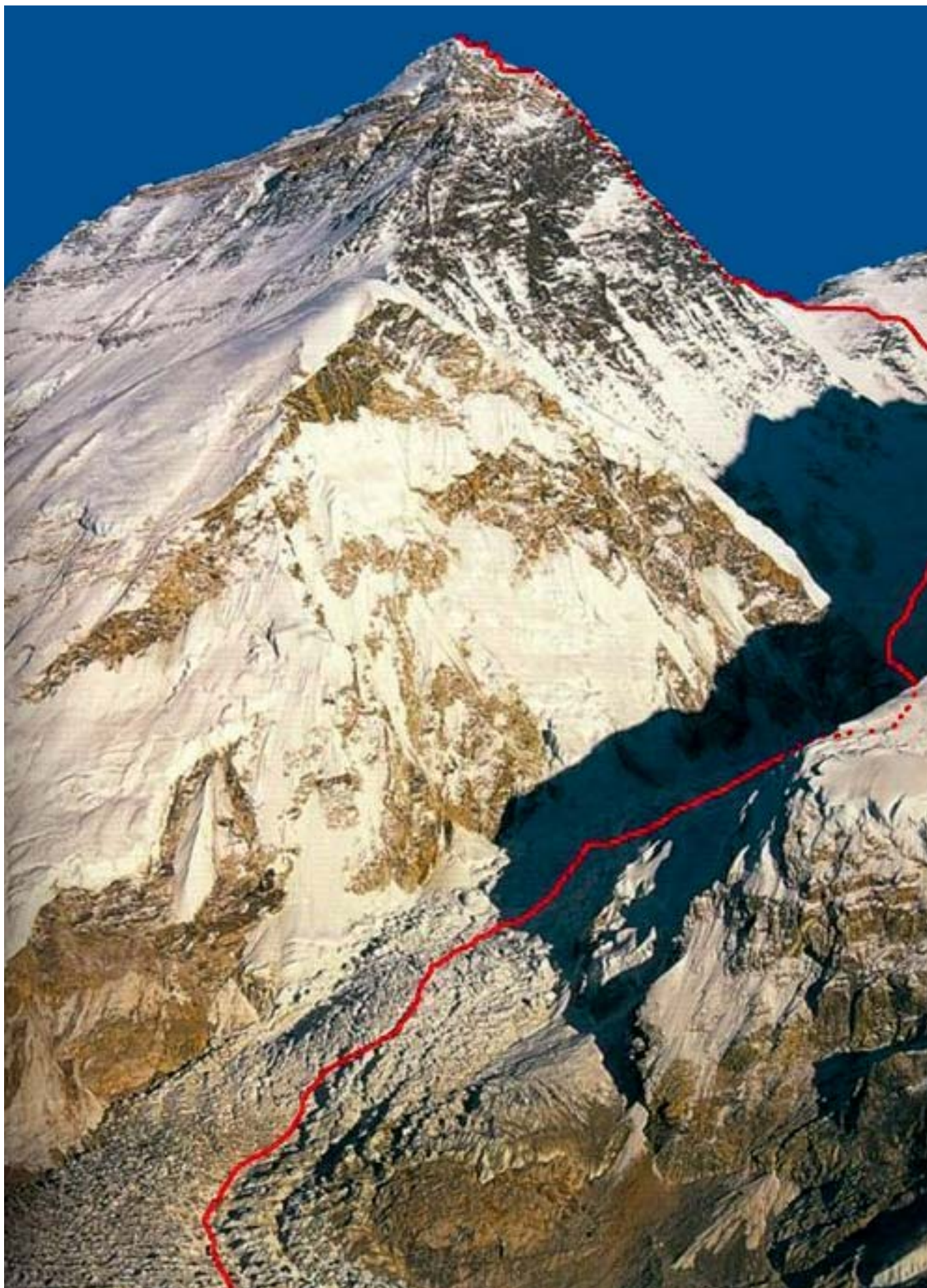
Zemljovid Nepala i put prema našem cilju

Proračun ekspedicije **“Mt. Everest 2009”** (za 10 članica, liječnicu i voditelja u USD)

	OPIS TROŠKA	USD
1.	Troškovi priprema u Hrvatskoj	4.000,00
2.	Karte za zrakoplov Zagreb-Kathmandu-Zagreb (12)	18.200,00
3.	Cargo prijevoz 1000 kg opreme i hrane ista relacija	2.500,00
4.	Životno i putno osiguranje za 12 osoba	3.500,00
5.	Nabava hrane i opreme u Hrvatskoj	3.000,00
6.	Nepalske vize	600,00
7.	Dozvola nepalskog Ministarstva turizma za uspon na vrh	100.000,00
8.	Svi cestovni prijevozi u Nepal	300,00
9.	Troškovi prethodnice (četiri osobe) u Kathmanduu 10 dana	800,00
10.	Smještaj i prehrana u Kathmanduu 12 osoba x 7 dana	1.680,00
11.	Karte za zrakoplov Kathmandu-Lukla-Kathmandu (12)	2.900,00
12.	Troškovi trekkinga (smještaj, prehrana) Lukla-BC-Lukla	2.880,00
13.	Hrana za Bazni logor i visinske logore	3.500,00
14.	Najam Bazne zajedničke opreme (kuhinja i ostalo)	2.000,00
15.	Helikopterski prijevoz opreme KTM-Syangboche-KTM	16.000,00
16.	Trošak transporta yakova i nosača Syangboche-BC-Syang.	9.000,00
17.	Trošak nepalskog časnika za vezu (oprema, dnevnice)	3.500,00
18.	Trošak Baznog osoblja (sirdar, kuhar, pomoćnik)	6.000,00
19.	Trošak Sherpa summitera (5)	24.000,00
20.	Sva osiguranja za Sherpe, časnika, BC osoblje i nosače	4.000,00
21.	Dozvole za radio stanice i satelitski telefon	3.000,00
22.	Ostala zajednička oprema koja se kupuje u Nepal	3.500,00
23.	Boce s kisikom (15)	6.500,00
24.	Regulatori s maskama (5)	2.250,00
25.	Taksa za uređenje Ledenog slapa	5.500,00
26.	Plin za BC i visinske logore	1.000,00
27.	Carina za uvoz opreme i hrane u Nepal	1.000,00
28.	Ostali nespomenuti troškovi	3.000,00
29.	Aerodromske takse (KTM 2 x, Lukla)	270,00
30.	Provizija agenciji „Everest trekking Ltd“	2.500,00
31.	Depozit za zaštitu prirode	4.000,00

	UKUPNO	240.880,00
	Povrat depozita nakon ekspedicije	4.000,00
	UKUPNI PRORAČUN EKSPEDICIJE	236.880,00

Smjer uspona

Put od Baznog logora prema vrhu Mt. Everesta

Mt. Everest snimljen iz svemira

Ulaz na rebro Geneve

Ispod Južnog sedla (7.900 m)

Poziv na poslovnu suradnju, sponzorstva i donacije

Hrvatski planinarski savez kao organizator ekspedicije poziva zainteresirane tvrtke, ustanove i pojedince da se uključe u ovu akciju putem promidžbe svojih proizvoda ili usluga, odnosno svoje djelatnosti i da budu sponzori i donatori te ekspedicije.

Neposredna i svakodnevna veza satelitskim telefonom putem kojeg će se osim razgovora prenositi i živa slika s terena, kao i mogućnost uspostave veze na samom vrhu Mount Everesta, tjednima će zanimljivost i dramatičnost hrvatskog ženskog uspona na najviši vrh svijeta, postaviti u samo središte športskih događaja koji će se pratiti u našoj domovini.

OBLICI PONUDE EKSPEDICIJE "MT. EVEREST 2009"

1. Objava popisa ili reklame sponzora i donatora uz novinske reportaže prije i poslije ekspedicije.
2. Oznake sponzora i donatora na odjeći članica na terenu i prilikom pojavljivanja u medijima.
3. Izrada digitalnih zapisa (slike, film) sa zaštitnim znakom tvrtke u autentičnom ambijentu Nepala i Himalaje.
4. Isticanje imena tvrtke, ustanove i pojedinca na javnim predavanjima nakon ekspedicije.

HRVATSKI PLANINARSKI SAVEZ CROATIAN MOUNTAINEERING ASSOCIATION

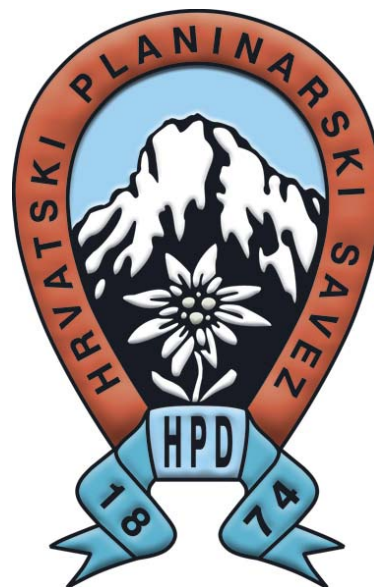
Member of UIAA Član UIAA

Kozarčeva 22, HR – 10000 ZAGREB – Hrvatska
tel: 01/ 48 23 624 • tel/fax: 01/ 48 24 142
mob: 098/ 283 709
e-mail: hps@plsavez.hr • www.plsavez.hr
MB: 3253236 • ž.r. 2360000-1101495742

POSEBNE PONUDE EKSPEDICIJE "MT. EVEREST 2009"

- a) naziv Generalnog sponzora ekspedicije,
- b) naziv Posebnih pokrovitelja opreme, transporta, veze, prehrane, osiguranja i medija,
- c) naziv Zlatnog, Srebrnog i Brončanog sponzora ekspedicije,
- d) naziv Baznog i visinskih Logora 1, 2, 3. i 4. imenom određene tvrtke ili ustanove (u izravnim javljanjima i izvještajima s terena te nakon ekspedicije.

Sve navedene članice ekspedicije kojima je izdana specijalna punomoć Hrvatskog planinarskog saveza ovlaštene su za dogovor i pripremu sve neophodne dokumentacije gore navedenih oblika suradnje (upiti, ponude, narudžbe) koje u završnici u formi ugovora ovjerava i potpisuje ovlaštena osoba Hrvatskog planinarskog saveza.

Sadržaj

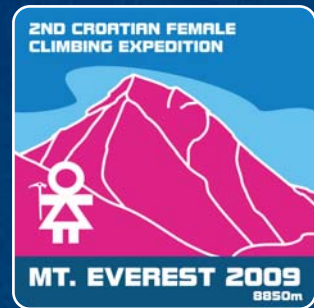
Hrvatski planinarski savez – organizator ekspedicije “Mt. Everest 2009”	1
Ženska ekspedicija “Cho Oyu – 2007” – temelj ekspedicije “Mt. Everest 2009”	2
Cilj ekspedicije	9
Jugoistočni greben Mount Everesta – smjer uspona	11
Nazivi i opisi ključnih mjesta trek pristupa, Baznog logora i puta BC-vrh-BC	11
Članice ekspedicije “Mt. Everest 2009” (širi izbor)	16
Terminski raspored izvedbe ekspedicije “Mt. Everest 2009”	19
Proračun ekspedicije “Mt. Everest 2009”.....	21
Poziv na poslovnu suradnju, sponzorstva i donacije	24

Urednik brošure: **Darko Berljak**

Grafička priprema: **Tomislav Nežmah**

Tisak: “**Ekološki glasnik**”

MOUNTAIN BY EXPERIENCE